

Trybunał Konstytucyjny
al. Jana Christiana Szucha 12a, 00-918 Warszawa

Skarżący: radca prawny dr K S

Uczestnicy:

1. Sejm RP
2. Minister Sprawiedliwości -Prokurator Generalny

Sygn akt TS81/19

**PISMO PRZEWODNIE SKARŻACEGO UZUPEŁNIAJĄCE BRAKI FORMALNE
SKARGI**

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełniania braków formalnych pragnę przedłożyć konieczne dokumenty i jeszcze raz odnieść się do treści skargi z dnia 20 maja 2019 roku.

Praktyczny wymiar zasady równości wobec prawa wynikającej z art. 32 Konstytucji RP został w sposób oczywisty wyinterpretowany przez doktrynę w licznych komentarzach. Ponad to, na temat powyższego zagadnienia wypowiadał się wielokrotnie Trybunał Konstytucyjny, m.in. w wyroku z 31.3.1998 r., sygn akt. K 24/97, OTK 1998, Nr 2, poz. 13. Mowa w nim o tym, iż z literalnego brzmienia omawianego artykułu wynika, że odnosi się on zarówno do **stosowania prawa** ("wszyscy są równi wobec prawa"), jak i **stanowienia prawa** [istnieje bowiem "prawo do równego traktowania przez władze publiczne, w tym przez władzę ustawodawczą"]

Warto podkreślić, iż równość w prawie wedle doktryny oznacza nakaz kształtowania treści prawa z uwzględnieniem zasady równości. Jak zatem możemy mówić o równości prawa dotyczącego profesjonalnych pełnomocników, gdy w obiegu prawnym wykształciły się sprzeczne ze sobą sposoby wyliczania wynagrodzenia za nieopłaconą pomoc prawną. Warto nadmienić, iż zasady te prowadzą do rażącej nierówności oraz sprawiają, że częstokroć to pełnomocnik, który

sprawę wygrał, czyli de facto włożył więcej pracy i wysiłku w proces, zostaje pokrzywdzony na polu finansowym. Jeśli by rozłożyć stawkę złotych i przeliczyć ją na godziny pracy poświęcone na merytoryczne przygotowanie się do sprawy oraz dojazdu i obecność na salach sądowych, wychodziłoby na to, iż pełnomocnik zarabia kilkadziesiąt groszy za godzinę pracy.

Cytując za wyrokiem TK wyr. TK z 15.7.2010 r., sygn. akt K 63/07, OTK-A 2010, Nr 6, poz. 60: "równość w stosowaniu prawa oznacza **nakaz równego traktowania przez władze publiczne w indywidualnych przypadkach adresatów norm prawnych, uznanych przez prawodawcę za podmioty podobne, czyli zaliczone do danej klasy (kategorii) istotnej**. Oznacza to pomijanie w procesie stosowania prawa cech i sytuacji, które w świetle prawa są nieistotne, jak również **prowadzenie postępowania w sposób rzetelny i bezstronny**"

W mojej ocenie, zważając na jasno ukształtowany pogląd zarówno doktryny jak również samego Trybunału Konstytucyjnego, wnioski podniesione w przedmiotowej skardze są zasadne, ponadto, mogą one doprowadzić do ukształtowania się zasady prawnej, która rozwiąże problemy dziesiątek profesjonalnych pełnomocników, pokrzywdzonych przez zastosowanie art. § 10 ust.1 pkt 9 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu.

Mając na uwadze powyższe, wnoszę jak w treści skargi.

Załącznik

Kopie wyroku Sądu Rejonowego w B

Kopie postanowienia Sądu Okręgowego w B

Kopie śledzenia przesyłek pocztowych

